

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Olgy Stránské a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci **žalobce: J. Č. s. r. o.**, se sídlem x, zastoupeného Mgr. Jakubem Kratochvílem, advokátem se sídlem Novomlýnská 3, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2014, č. j. 154205/2014/KUSK, sp. zn. 151333/2014/KUSK,

t a k t o :

- I. **Řízení se z a s t a v u j e .**
- II. **Žalobci se do třiceti dnů po právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 2.000 Kč.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Jakuba Kratochvíla, advokáta, na nákladech řízení částku 10.650 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 19. 1. 2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo na základě odvolání žalobce částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Čáslav, odboru životního prostředí (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 1. 10. 2014, čj. ŽP/15862/14/Kr, jímž byl žalobce shledán vinným z porušení povinností vyplývajících z § 5b odst. 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), čím spáchal správní delikt podle § 27a odst. 20 písm. a) zákona na ochranu zvířat, za což mu byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč a náhrada nákladů řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. Změna rozhodnutí orgánu I. stupně provedená žalovaným spočívala pouze v úpravě části výroku popisující spáchaný skutek, zbývající části výroku o odpovědnosti za správní delikt a uložení sankce však zůstaly změnou nedotčeny.

Podáním ze dne 25. 2. 2015 vzal žalobce svou žalobu zpět. Uvedl, že mu bylo doručeno rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 30. 1. 2015, čj. 1327/2015-MZE-17214, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušeno rozhodnutí žalovaného napadené touto žalobou včetně rozhodnutí orgánu I. stupně. Žalobce současně poukázal na to, že ve svém podnětu k přezkumnému řízení navrhl, aby ve věci rozhodl žalovaný, a proto shledal, že v dostatečném předstihu před podáním žaloby učinil vše pro to, aby se vyhnul podání žaloby, přičemž žalovaný se mohl žalobě též vyhnout, pokud by postupoval tak, jak jej žalobce nabádal a v přezkumném řízení rozhodl sám. Jelikož tak žalovaný neučinil, nezbylo žalobci než podat správní žalobu. Proto po vydání zrušujícího rozhodnutí Ministerstva zemědělství pozbylo řízení významu plně v důsledku chování žalovaného. Z tohoto důvodu

žalobce navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Výše označené rozhodnutí Ministerstva zemědělství včetně svého podnětu k zahájení přezkumného řízení žalobce připojil ke svému podání.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.“*

Podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *„soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“*

Krajský soud v Praze v souladu s dispoziční zásadou a podle citovaného ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. řízení na základě zpětvzetí žaloby zastavil. V souladu s ustanovením § 10 odst. 3 věty první zákona o soudních poplatcích rozhodl současně o vrácení soudního poplatku sníženého o 1.000 Kč žalobci, neboť k zastavení řízení došlo před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. *„žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“*

Z hlediska žalobcem požadované náhrady nákladů řízení je třeba nejprve zdůraznit, že uspokojení navrhovatele zmiňované ve výše citovaném ustanovení dopadá pouze na situace, kdy proběhl postup dle § 62 s. ř. s., co však není případ projednávané věci. Zde došlo ke zpětvzetí žaloby, proto přiznání náhrady nákladů ve prospěch žalobce (navrhovatele) připadá v úvahu pouze z důvodu pozdějšího chování žalovaného (odpůrce). Žalobce přitom vzal žalobu zpět v důsledku toho, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno Ministerstvem zemědělství v rámci přezkumného řízení. Úkon vedoucí ke zrušení napadeného rozhodnutí zde tedy neprovedl přímo žalovaný (odpůrce), nýbrž jemu nadřízený správní orgán. To může budít dojem, že zpětvzetí nebylo učiněno pro pozdější chování samotného odpůrce, ale pro pozdější chování někoho jiného, a proto podmínka vyjádřená ve druhé větě ustanovení § 63 odst. 3 s. ř. s. proto není splněna. S takovým závěrem však soud nemůže souhlasit. Doslovný výklad zmiňovaného ustanovení by totiž vedl k absurdním situacím, kdy v případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí samotným žalovaným správním orgánem v rámci autoremedury (srov. § 95 odst. 2 správního řádu) by byla žalobci náhrada nákladů řízení přiznávána, zatímco v případě zrušení téhož napadeného rozhodnutí nadřízeným správním orgánem z téhož důvodu (nebo i pro závažnější porušení právních předpisů) v rámci přezkumného řízení by již k přiznání náhrady nákladů řízení nedošlo. Tento výklad je však dle názoru zdejšího soudu neudržitelný. Smysl ustanovení § 63 odst. 3 s. ř. s. je přitom zřejmý: Nezatěžovat fyzické nebo právnické osoby výdaji za soudní řízení v případech, kdy orgány veřejné moci samy dodatečně odstraní důvod, kvůli němuž byla žaloba podána (není přitom rozhodné, zda by žalobce se svou žalobou uspěl či nikoliv). Zdejší soud se proto domnívá, že pozdějším chováním odpůrce ve smyslu § 63 odst. 3 věty druhé s. ř. s. nemusí být vždy jen chování správního orgánu, který je žalován, ale podle situace jím může být též chování jiného orgánu veřejné moci, v jehož pravomoci je prolomit účinky žalobou napadeného rozhodnutí, popř. jinak zasáhnout do postupů či úkonů žalovaného správního orgánu poté, co došlo k zahájení řízení o správní žalobě. Jedná se tedy o situace, kdy si ještě před projednáním žaloby soudem orgány veřejné správy v rozsahu svých pravomocí a

kompetencí „udělaly pořádek v dané věci samy“ (viz závěry Krajského soudu v Hradci Králové v usnesení ze dne 6. 1. 2012, čj. 30 A 5/2011-52). V nyní posuzované věci je z tohoto hlediska podstatné, že dozorčí orgán, který žalobou napadené rozhodnutí zrušil v přezkumném řízení, vykonává svou pravomoc v téže oblasti jako orgán, který žalobou napadené rozhodnutí vydal (zákon o ochraně zvířat spadá do věcné působnosti Ministerstva zemědělství stejně jako žalovaného). Ústřední orgán vykonávající dozorčí činnost na úseku ochrany zvířat přitom nastolil přesně ten stav, kterého se žalobce domáhal svojí žalobou, tj. došlo ke zrušení rozhodnutí žalovaného i orgánu I. stupně. V tomto ohledu je již lhotečné, zda žaloba byla věcně důvodná či nikoliv, podstatné je, že její předmět odpadl v důsledku počinání správních orgánů. Zpětvzetí žaloby tak není nic jiného než bezprostřední reakce na jednání odehrávající se v hierarchii orgánů téže soustavy, do níž patří i žalovaný. Soud proto dospěl k závěru, že podmínka vyplývající z ustanovení § 63 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je splněna, a náhradu nákladů řízení žalobci přiznal.

Přiznaná náhrada nákladů řízení ve výši 10.650 Kč se skládá z nevrácené části zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč (žaloba a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě) a odměny právního zastoupení ve výši 8.650 Kč, která je tvořena dvěma úkony právní služby po 3.100 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), jedním úkonem právní služby po 1.550 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (zpětvzetí žaloby) a třemi režijními paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. března 2015

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová